

Neustále se vzájemně omlouvali a díky těm omluvám si připadali velmi ušlechtilé.

Konec dobrý, všechno dobré?

Podívejme se, co s ošuntělým a zanedbaným městem dokáže alespoň na prchavý okamžik udělat jiskřivě čistý slunný zimní den. Kdy oprýskané a špinavé jako by nikdy nebyly, kdy minul důvod spílat na něco nebo někomu, kdy i prastaré vypadá nově a neposkvrněně. Shon a rámus jakoby neexistovaly, klid a pohoda se uvelebily na stránkách, v ulicích, snad i v duších.

Optimální okamžik spatřit město takové, jakým by si zasloužilo být.

Optimální chvílka podumat, proč tomu tak dosud není.

Optimální moment zafixovat si to do hlavy.

A chtít po představitelích města, aby konečně něco smysluplného dělali!

Neboť

před jáchymovskými dveřmi netrpělivě a dychtivě přešlapují 500. narozeniny (2016).

Slovy **pět set let** „Údolí Sv. Jáchyma“.

Jáchymovští, vzpamatujte se. Vyhrát přece mají voliči! A zamyslete se nad prastarými Davidovými slovy: „*Dělejme malé věci. Pak ty velké ztrácejí na významu.*“

Ubohý, trpící a nešťastný Jáchymove, snad Tě nakonec nepřejmenují zvenčí.

Kdo pak bude ochoten vrazit byť i korunu do

„Údolí Dutých hlav“?

- závěrečný seriál -

Může na mysl obyvatele města konstruktivně zapůsobit panenská čistota?

pod sněhem, za slunné pohody, snad ani ruina bývalé prádelny nepůsobí příliš depresivně...

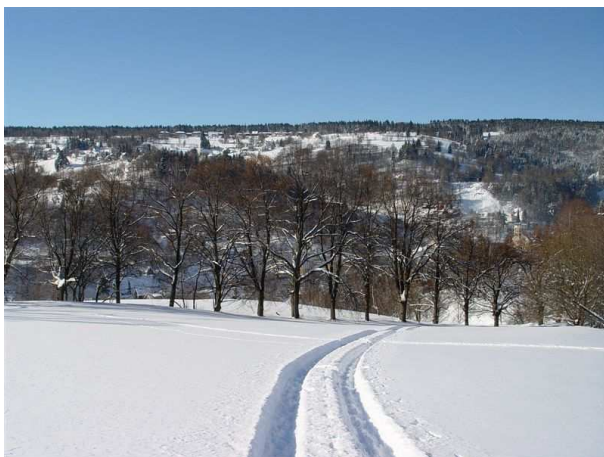
... možná by se daly pro jednu přimhouřit oči i nad neposypanou ledovkou...

... zvláště, když vše je tak bělostně čisté...

... i cestička do školy...

... i špacír kolem Císařské aleje...

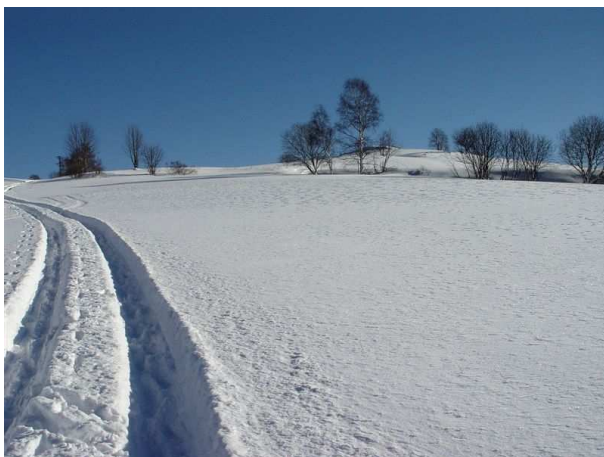

... za ty výhledy a pohledy to ale rozhodně stojí...

... třeba na chatu Svornost a Důl Svornost...

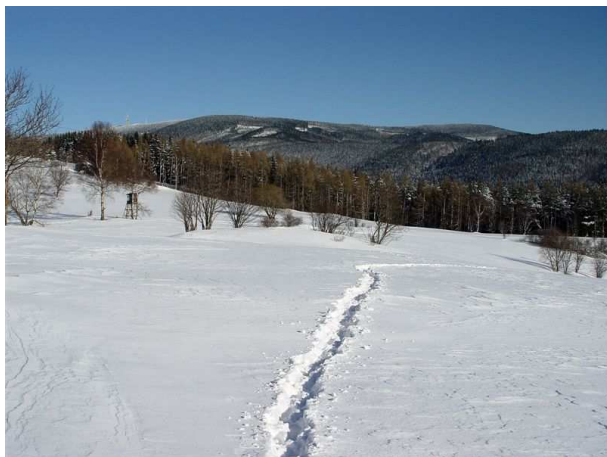

... za pohled z Klobouku i směrem k němu...

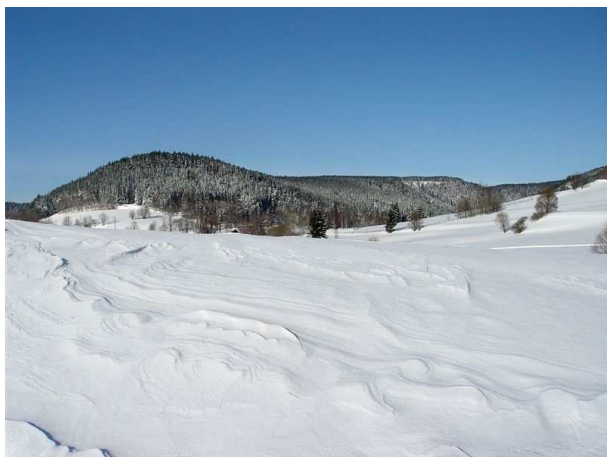
... na lázeňský hotel Praha či Curie...

... na poněkud vzdálený Klínovec i relativně blízkou Panoramou...

... na Kulturní dům i kapličku Barbory...

... na kopce v bezprostředním okolí i v Doupovských horách...

... na svatostánek katolický či protestantský...

... na rodinu svatých i autobusovou zastávku...

... na jakousi cestu tam, ale i zpátky...

... na uličky lemované stavbami nejstaršími i těmi nejmladšími...

... na město od jihu či od severu...

... na starší sestru Svornost i mladšího brášku Josefa...

(i když, kdoví jak to s jeho pohlavím je, neboť dnes se nelogicky, zato něžně důvěrně, nazývá Jozefka)

... na místo křtu i posledního odpočinku...

... na místní ulici i příkrou lesní stráž...

... a opakovaně a závěrem na chrámy „těch“, co dnešní osud Jáchymova jistě nelibě nesou –
– „toho“ nahoře i „oněch“ dole...